

Rozważanie Słowa Bożego z niedzieli:

O uzdrowieniu trędowatego przez Jezusa św. Marek opowiada według bardzo prostego schematu: ukazanie słabości człowieka, gest Jezusa, który dokonuje uzdrowienia i stwierdzenie, że uproszony przez chorego cud się dokonał. Nauka płynąca z tego tekstu wydaje się dość jasna: uzdrowienie ze zła związane jest zawsze z wiarą osoby chorej. Chory najpierw musi sobie uświadomić własną niemoc, a w konsekwencji musi powierzyć się mocy Pana Jezusa. Wszystko jest darem Boga, także nasze zbawienie, i choć ono wymaga ludzkiej współpracy, w istocie jest dziełem Stwórcy, który działa z uwagi na wiarę człowieka. Uzdrawienie trędowatego ma szczególne znaczenie: oczyszczenie z trądu jest bowiem jednym z wielkich oczekiwanych znaków czasów mesjańskich. Przyszedł Mesjasz, dzięki czemu człowiek całkowicie od-zyskuje swoją godność. Jezus jednak, poprzez swój wspaniałomyślny gest, kiedy dotyka i uzdrawia chorego, chce wskazać nam, że trędowaty nie jest wyklęty przez Boga, ale przeciwnie, jest umiłowanym Boga. Prawdziwy trąd lub nieczystość - zdaje się mówić Jezus - nie dotyczą ciała, ale serca. Jezus nie czyni różnic pomiędzy ludźmi. On wzywa wszystkich bez wyjątku do swojej miłosiernej miłości, ponieważ każdy człowiek jest dzieckiem Bożym, godnym zbawienia i miłości. Chrystus, uzdrawiając trędowatego, ukazuje się nam jako Ten, który łamie i obala z mocą wszelkie bariery, jakie stają na przeszkodzie całkowitego i doskonałego wcielenia miłości. Dobrze w tym miejscu przywołać greckie słowo użyte przez ewangelistę. Czytamy, że Jezus był „zdjęty litością”. Grecki czasownik *splanchnidzomai* wyraża delikatność, wrażliwość, jaką odczuwa matka do swego dziecka. Inaczej mówiąc, poruszenia serca Jezusa w odniesieniu do cierpienia i trosk, jakie trapią człowieka, są «odczuwane» w ten sposób, że odzwierciedlają uczucia kobiety wobec dziecka, które cierpi. Żadna jednak matka nie cierpiała i nie angażowała się głębiej w ludzkie cierpienie niż Chrystus. Przychodzi na myśl tekst z Księgi Izajasza, w którym prorok opisuje bardzo sugestywnie „Męża boleści oswojonego z cierpieniem”, który „obarczył się naszym cierpieniem” i naszymi troskami. I jeszcze jedna uwaga: cierpienie, «dotknięte», doświadczane przez Chrystusa, staje się rzeczywistością łaski. Innymi słowy, staje się czymś pożytecznym i uświęcającym nie tylko dla tego, kto cierpi, ale także dla całej wspólnoty. Staje się wydarzeniem zbawczym, zmartwychwstaniem indywidualnym i zbiorowym: «dotyk» Chrystusa był dlań niczym zastrzyk Boskiej energii. Chryste, ty swoim życiem i słowem uświęciłeś ludzkie cierpienie. Powiedziałaś „Jeżeli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno...” oraz „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech przestanie myśleć o sobie, niech każdego dnia bierze krzyż i niech Mnie naśladować”. Panie Jezu, ci którzy Ciebie naśladowali, potwierdzili tę drogę, «królewską drogę» do wieczności. Pomóż nam nią iść, gdy doświadczamy trudów i ucisków codzienności, naszej słabości i zniechęcenia. Wierzmy, Panie, a Ty pomnażaj w nas wiarę, byśmy wierzyli bardziej. Byśmy mając większą nadzieję, bardziej też kochali. (na podst. Lectio divina na każdy dzień roku t. 14)

W liturgii w tym tygodniu obchodzimy:

w środę – **Środa Popielcowa**, wspomnienie **św. Cyryla**, mnicha i **Metodego**, biskupa - patronów Europy, w czwartek - rocznica śmierci Służebnicy Bożej **Anny Jenke**, nauczycielki z Jarosławia, w sobotę – wspomnienie **Świętych Siedmiu Założycieli Zakonu Serwitów Najświętszej Maryi Panny**.

Czytania mszalne:

Niedziela (11.02): Kpł 13,1-2.45-46 Ps 32 1Kor 10,31-11,1 Mk 1,40-45; **poniedziałek (12.02):** Jk 1,1-11 Ps 119 Mk 8,11-13; **wtorek (13.02):** Jk 1,12-18 Ps 94 Mk 8,14-21; **środa (14.02):** Jł 2,12-18 Ps 51 2Kor 5,20-6,3 Mt 6,1-6.16-18; **czwartek (15.02):** Pwt 30,15-20 Ps 1 Łk 9,22-25; **piątek (16.02):** Iz 58,1-9a Ps 51 Mt 9,14-15; **sobota (17.02):** Iz 58, 9b-14 Ps 86 Łk 5,27-32.

Papieski orędzie na Światowy Dzień Chorego

"Oto syn Twój (...) Oto Matka twoja". I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie» (J 19, 26-27)

Cytowane powyżej słowa Ewangelii wg św. Jana to temat obchodzonego w dniu dzisiejszym XXVII Światowego Dnia Chorego. Papież przypomina, że *te słowa Pana Jezusa rzucają głębokie światło na tajemnicę krzyża. Nie jest on beznadziejną tragedią, ale miejscem, gdzie Jezus ukazuje swoją chwałę i przekazuje swoją ostatnią wolę miłości, która staje się podstawową zasadą wspólnoty chrześcijańskiej i życia każdego ucznia Chrystusa.* Ojciec Święty Franciszek napisał również w swoim orędziu, że cierpienie Maryi, mimo że było niewyobrażalne, nie paraliżowało Jej. Przeciwnie właśnie pod krzyżem zaczęła się nowa droga Jej poświęcenia. Jezus na krzyżu troszczy się o Kościół i o całą ludzkość, a Maryja jest

powołana do dzielenia tej Jego troski. To Jej zadanie nigdy się nie kończy. Zadaniem św. Jana, który reprezentuje pod krzyżem cały Kościół, jest uznać Maryję za swoją Matkę. *A w tym uznaniu ma Ją przyjmując, kontemplować w Niej wzór ucznia, a także macierzyńskie powołanie. Cała wspólnota uczniów Chrystusa jest włączona w macierzyńskie powołanie Maryi. To macierzyńskie powołanie Kościoła w stosunku do osób będących w potrzebie i chorych urzeczywistniało się na przestrzeni jego dwutysiącletniej historii w przebogatej serii inicjatyw na rzecz chorych. Nie należy zapominać o tej historii ofiarności. Dziś trwa ona nadal na całym świecie. (...) Obraz Kościoła jako „szpitala polowego”, otwartego dla wszystkich zranionych przez życie, jest rzeczywistością bardzo konkretną, bowiem w niektórych częściach świata tylko szpitale misyjne i diecezjalne zapewniają niezbędną opiekę zdrowotną ludności. Papież napomniął, by szpitale katolickie wystrzegały się logiki przedsiębiorstwa, która na całym świecie usiłuje włączyć opiekę zdrowotną w działalność rynkową, czego skutkiem jest odrzucanie ubogich. Myślenie organizacyjne i miłość wymagają natomiast tego, aby była szanowana godność człowieka chorego i żeby był on zawsze stawiany w centrum procesu leczenia. Takie nastawienie winno cechować także chrześcijan pracujących w placówkach publicznych, którzy są powołani do tego, by przez swoją służbę dawali dobre świadectwo o Ewangelii.* Pan Jezus udzielił Kościołowi daru uzdrawiania – przypomniał Ojciec Święty odwołując się do opisanych w Dziejach Apostolskich uzdrowień dokonanych przez św. Piotra i św. Pawła. *Odpowiedzią na dar Jezusa jest zadanie Kościoła, który wie, że powinien obejmować chorych takim samym jak jego Pan spojrzeniem, pełnym czułości i współczucia.* Wiele słów uznania skierował Ojciec Święty do rodzin, które opiekują się dziećmi, rodzicami i krewnymi, *chronicznie chorymi lub z poważną niepełnosprawnością. Opieka świadczona w rodzinie jest nadzwyczajnym świadectwem miłości do osoby ludzkiej i winna być otaczana odpowiednim uznaniem oraz wspierana przez stosowną politykę. Dlatego lekarze i pielęgniarze, kapłani, osoby konsekrowane i wolontariusze, członkowie rodzin oraz wszyscy, którzy angażują się w opiekę nad chorymi, uczestniczą w tej misji Kościoła. Jest to wspólna odpowiedzialność, która podnosi wartość codziennej posługi każdego.* Na koniec swego orędzia Ojciec Święty Franciszek udzielił wszystkim chorym, pracownikom służby zdrowia, wolontariuszom zaangażowanym w służbę chorym swojego apostołskiego błogosławieństwa. (D.E.)

W pierwszym dniu nowenny

Za dziewięć miesięcy będziemy świętować 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Rozpoczynając się w dniu dzisiejszym nowenna to okazja do ogólnonarodowej modlitwy za Ojczyznę oraz możliwość zastanowienia się – co dziś znaczy być patriotą. Biskupi polscy opublikowali w ubiegłym roku dokument „Chrześcijański kształt patriotyzmu”. Oto kilka myśli w nim zawartych.

Przede wszystkim pragniemy przypomnieć, że patriotyzm jest głęboko wpisany w uniwersalny nakaz miłości bliźniego. Międzypokoleniowa solidarność, odpowiedzialność za los najuboższych, codzienna obywatelska uczciwość, gotowość służby i poświęcenia na rzecz dobra wspólnego, które ściśle łączą się z patriotyzmem, są zarazem realizacją orędzia zawartego w Ewangelii. (...) Kościół w swoim nauczaniu zdecydowanie rozróżnia szlachetny i godny propagowania patriotyzm oraz będący formą egoizmu nacjonalizm. (...) Prawdziwy patriota nie zabiega nigdy o dobro własnego narodu kosztem innych. To bowiem przyniosłoby ostatecznie szkody także jego własnemu krajowi, prowadząc do negatywnych konsekwencji zarówno dla napastnika, jak i dla ofiary. (...) Dziś zatem patriotyzm wyrażać się powinien w życiu naszych rodzin, które są pierwszą szkołą miłości, odpowiedzialności i służby bliźniemu. Przestrzeniać, w jakiej codziennie zdajemy egzamin z patriotyzmu są miejsca, gdzie toczy się nasze codzienne życie – gmina, parafia, szkoła, zakład pracy, wspólnota sąsiedzka i lokalna. Wszędzie tam patriotyzm wzywa nas do życzliwości, solidarności, uczciwości i troski o budowanie wspólnego dobra. (D.E.)

Trzeźwość egzaminem z wolności

Pod hasłem „Trzeźwość egzaminem z wolności” w dniach 11-17 lutego obchodzony będzie 51. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Tegoroczne modlitwy w intencji trzeźwości Polaków odbędą się w kontekście obchodów 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. Modlitwy będą nawiązywać m.in. do słów św. Jana Pawła II, który powiedział: „Egzamin z naszej wolności jest przed nami. Wolności nie można tylko posiadać. Trzeba ją stale, stale zdobywać”. Należy też pamiętać o cennej radzie Papieża Polaka, abyśmy dziękując za wolność Ojczyzny, równocześnie rozważali „co robić, aby nadawać jej ewangeliczny i ludzki kształt. Stale trzeba do tego pytania powracać, aby wolność źle wykorzystana nie prowadziła ku wewnętrznemu zniewoleniu jednostek i całego Narodu” – napisał bp Tadeusz Bronakowski. Przypominał też o ubiegłorocznym Narodowym Kongresie Trzeźwości, który przebiegł pod hasłem „Odpowiedzialność rodziny, Kościoła, państwa i samorządu” i doprowadził do opracowania Narodowego Programu Trzeźwości - szeregu wskazań i rekomendacji zmierzających do promowania trzeźwego stylu życia wśród Polaków, w ich rodzinach i środowiskach zawodowych. (D.E.)

WIELKI POST

Podjmij post od GNIEWU i NIECHĘCI.

Codziennie daj swym najbliższym dodatkową porcję miłości.

Podjmij post od OSĄDZANIA INNYCH.

Zanim kogoś potępisz, przypomnij sobie, jak Jezus odnosi się do twoich upadków.

Podjmij post od NARZEKANIA.

Kiedy będziesz miał ochotę narzekać, zamknij oczy i przypomnij sobie małe radości i te wielką radość, że Pan cię kocha.

Podjmij post od UCZUCIA ŻALU i PRETENSJI do INNYCH.

Ciągle pracuj nad przebaczeniem tym, którzy cię zranili.

Podjmij post od PSYCHY i ZAZDROŚCI, bo one rujnują twoje życie wewnętrzne.

Gdy tak przeżyjesz Wielki Post bardzo głośno i radośnie będziesz śpiewał "ALLELUJA"

W WIELKIM POŚCIE 2018 ROKU ZAPRASZAMY MŁODZIEŻ DO NASZYCH DOMÓW.

W gazetce parafialnej „W naszej Parafii”, która dzięki posłudze przedstawicieli rejonów dotarła do każdego parafianina umieszczamy **zestawienie poszczególnych ulic i bloków z podaną liczbą zadeklarowanych miejsc do przyjęcia młodzieży podczas Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej** w dniach 23 do 25 marca 2018 r. Podczas Rekolekcji będziemy mieli szczególną okazję by modlić się w intencji Spotkania Młodych. Modlimy się za parafian, którzy otworzyli swoje domy dla młodzieży. Modlimy się za tych, którzy mogą to jeszcze uczynić. Umieszczone niżej zestawienie daje wiele do zastanowienia. **REJON I:** Dolna – 12 rodzin, 37 osób; Lwowska nry parzyste – 6 rodzin, 27 osób; Lwowska nry nieparzyste – 4 rodziny, 11 osób; Młynarska – 1 rodzina, 2 osoby. Razem REJON I – 23 rodziny, 77 osób. **REJON II:** Akacja – 4 rodziny, 17 osób; Jagodowa – 7 rodzin, 33 osoby; Jana Pawła II – 9 rodzin, 29 osób; Jesienna – 2 rodziny, 6 osób; Kasztanowa – 4 rodziny, 21 osób; Kolejowa – 1 rodzina, 6 osób; Królowej Jadwigi – 1 rodzina, 2 osoby; Letnia – 3 rodziny, 10 osób; Pogodna – 4 rodziny, 12 osób; Skołoszów – 2 rodziny, 7 osób; Wietrzna – 2 rodziny, 8 osób; Wiosenna – 1 rodzina, 2 osoby; Wiśniowa – 5 rodzin, 13 osób; Zimowa – 4 rodziny, 19 osób. Razem REJON II – 49 rodzin, 185 osób. **REJON III:** Tysiąclecia – 8 rodzin, 31 osób; Żłota Góra parzyste – 7 rodzin, 22 osoby; Żłota Góra nry nieparzyste – 3 rodziny, 10 osób; Żłota Góra 11a – 4 rodziny, 8 osób. Razem REJON III – 22 rodziny, 71 osób. **REJON IV:** Budowlanych nry parzyste – 13 rodzin, 64 osoby; Budowlanych nry nieparzyste – 10 rodzin, 34 osoby; Piaskowa – 10 rodzin, 55 osób; Plażowa – 0 rodzin, 0 osób; Rybacka – 3 rodziny, 8 osób; Zasanie – 4 rodziny, 14 osób; Zielona – 10 rodzin, 48 osób. Razem REJON IV – 50 rodzin, 223 osoby. **REJON V:** Blok nr 1 – 5 rodzin, 16 osób; Blok nr 2 – 2 rodziny, 6 osób; Blok nr 3 – 4 rodziny, 18 osób; Blok nr 4 – 6 rodzin, 16 osób; Blok nr 5 – 7 rodzin, 21 osób; Blok nr 6 – 2 rodziny, 6 osób; Blok nr 7 – 6 rodzin, 17 osób; Blok nr 8 – 1 rodzina, 3 osoby. Razem REJON V – 33 rodziny, 103 osoby. **REJON VI:** Blok nr 9 – 8 rodzin, 27 osób; Blok nr 10 – 4 rodziny, 11 osób; Blok nr 11 – 11 rodzin, 30 osób; Blok nr 12 – 16 rodzin, 54 osoby; Blok nr 13 – 7 rodzin, 17 osób. Razem REJON VI – 46 rodzin, 139 osób. **REJON VII:** Blok nr 14 – 14 rodzin, 44 osoby; Blok nr 15 – 8 rodzin, 25 osób; Blok nr 16 – 7 rodzin, 20 osób. Razem REJON VII – 29 rodzin, 89 osób. **REJON VIII:** Blok nr 17 – 12 rodzin, 34 osoby; Blok nr 18 – 3 rodziny, 12 osób; Blok nr 19 – 5 rodzin, 12 osób. Razem REJON VIII – 20 rodzin, 58 osób. **Razem w naszej parafii zaproszono przez 272 rodziny 945 osób, w tym 699 dziewcząt i 246 chłopców.**

Z całego serca dziękujemy wszystkim parafianom, którzy zgodzili się na przyjęcie młodzieży na nocleg podczas Spotkania Młodych w Radymnie. O przyjęcie młodzieży na nocleg prosili przedstawiciele poszczególnych rejonów. Podczas wizyty duszpasterskiej czynili to księża odwiedzający rodziny, a także prosiliśmy o otwarcie Waszych domów w kazaniach i ogłoszeniach w kościele. Obecnie na **1 072 rodziny** naszej parafii **272 rodziny** zdecydowały się przyjąć do siebie **945 osób**. Brakuje nam jeszcze około **400 miejsc** na noclegi dla młodzieży. Informujemy także, kolejny już raz, że młodzież przyjeżdżająca na Spotkanie Młodych to nie jest młodzież przypadkowa, ale formowana w parafiach. Prosimy dla niej nie o luksusy, ale o kawałek podłogi na nocleg - młodzież przywozi ze sobą karimaty i śpiwory. Młodzież ta będzie zajęta przez większość

dnia i przychodzi tylko na skromny posiłek i noclegi. Dlatego prosimy rodziny, które się jeszcze nie zdecydowały, lub te które przyjęły już młodzież a mogłyby przyjąć jeszcze dodatkowe osoby na nocleg o zgłoszenie w zakrystii. Podczas kolędy niektórzy parafianie mówili, że nie mają żadnych warunków, by przyjąć młodzież, ale chcieliby wesprzeć Spotkanie Młodych przez złożoną na ten cel ofiarę. Informujemy, że na SMAP zostało założone konto w B S w Radymnie o nrze: **72 9107 0007 2001 0004 1771 0008. Z dopiskiem: Spotkanie Młodych.**

Z historii Wielkiego Postu

Tradycja okresu Wielkiego Postu wywodzi się z praktyk pokutnych, jakie podejmowali pierwsi chrześcijanie wspominając czas, w którym "Duch [Św.] wyprowadził Jezusa na pustynię, (...) [gdzie] przepościł 40 dni i 40 nocy" (Mt 4,1-2). W ten sposób - odmawiając sobie tego, co przyjemne, umartwiając własne ciała, rozmyślając nad czterdziestodniowym pobytom Jezusa na pustyni, nad Jego męką - przygotowywali się do świąt Zmartwychwstania Pańskiego, do ich pełniejszego i głębszego przeżywania. Najstarsze informacje o praktykach postnych poprzedzających Wielkanoc pochodzą z III w. Opisał je w swym dziele „O świętach” chrześcijański pisarz Tertulian. Post, choć trwał wówczas zaledwie 40 godzin - przez Wielki Piątek i Wielką Sobotę - był niezwykle surowy. Jeszcze w III w., jak wynika m. in. z pism Dionizego Aleksandryjskiego, przedwielkanocne praktyki pokutne przedłużono na cały tydzień, zaś w 325 r., sobór w Nicei przyjął, że poprzedzający pamiętkę Zmartwychwstania Pańskiego czas pokuty trwać będzie 40 dni. Chrześcijanie na Wschodzie rozpoczynali go 8 tygodni przed świętami Wielkiej Nocy, wykluczając z niego wszystkie soboty i niedziele. W Kościele Zachodnim trwał on natomiast 6 tygodni, bez niedziel, które stanowiły niezmiennie radosne pamiętki zmartwychwstania Chrystusa (czyli 36 dni). Pod koniec VI w. papież św. Grzegorz Wielki ujedynolcił w Kościele okres Wielkiego Postu, ustanawiając dokładnie 40 dni na wielkopostną pokutę. Wprowadził też zwyczaj przygotowywania się do tego okresu poprzez Przedpoście, które wprowadzać miało stopniowo w atmosferę Wielkiego Postu. Z czasem stało się ono jego częścią, przedłużając go często nawet do 70 dni. W 1248 r. papież Innocenty IV zniósł Przedpoście i ograniczył czas pokuty do 40 dni. Wyznaczył także Środę Popielcową na dzień rozpoczęcia Wielkiego Postu. Początkowo Wielki Post wiązał się z bardzo surowymi praktykami. Dziś nie nakłada już na nas trudnych do wytrzymania, ascetycznych reguł. Kościół zaleca jedynie, byśmy zachowali post ilościowy, a także w każdy piątek - wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Tradycja ścisłego postu zachowała się jedynie w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek. Wielkopostna liturgia pomaga nam przygotować się do przeżywania radosnej tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego. Stawia nam przed oczyma trudną i bolesną drogę, którą szedł Chrystus, by przynieść światu zbawienie. Przypomina, że poprzez sakrament chrztu św. również i my podjęliśmy się podążać nią w ślad za Synem Bożym. Przywołuje na koniec Jego mękę, uświadamiając ogrom cierpienia, jakie z miłości do człowieka i dla jego ocalenia przyjął na siebie sam Bóg. W XVI w. wielkopostnym niedzielom przyporządkowano odrębne nazwy: czterdziestnica lub wstępna, sucha, głucha, śródpostna, biała. Nie przetrwały one jednak do naszych czasów. Zachował się jedynie zwyczaj zasłaniania w Niedzielę Palmową Męki Pańskiej ciemną tkaniną krzyży. Niegdyś czyniono to na wszystkie 40 dni, zaś w XVIII w. - na ostatnie 2 tygodnie Wielkiego Postu. „*Przed podjęciem swej działalności Jezus spędził czterdzieści dni na pustyni. Dla nas również rozpoczyna się intensywny czas refleksji i modlitwy, który pozwoli nam przejść drogę wiodącą na Kalwarię, a potem doświadczyć radości zmartwychwstania*”. (Jan Paweł II). Postarajmy się nie zmarnować go. Pośród tysiąca spraw, problemów, rozmów, wiadomości spróbujmy odnaleźć chwilę spokoju i wejść na swoją wielkopostną pustynię. (M. Jelińska, Źródło)

Jak dobrze przeżyć Wielki Post?

Za trzy dni w Środę Popielcową rozpoczniemy kolejny okres liturgiczny - Wielki Post. Ma on nam wszystkim pomóc przygotować się na przeżycie Triduum Paschalnego i Niedzieli Zmartwychwstania Chrystusa. Większość z nas przeżyła go już kilkanaście a nawet kilkadziesiąt razy. Co zrobić, aby ten czas przeżyć dobrze - owocnie?

1. Wypowiadaj się. Wielu jest ludzi, którzy ze Spowiedzią czekają na ostatnie dni przed świętami. Czasami czynią to z obawy, by dotrzeć do świąt w stanie łaski uświęcającej. Czasami przyzwyczaili się do tego, wynieśli ten zwyczaj z domu obserwując swoich rodziców. Są i tacy, którzy chcą „zaliczyć” przedświąteczną spowiedź - szybko i bez specjalnego wysiłku - może poza trudem czekania w długiej kolejce do konfesjonału. Jednak zaczynając Wielki Post, chcą go dobrze przeżyć, trzeba po prostu zrobić porządek w swoim życiu. Nic tak w tym nie pomaga,

W Wielkim Poście zrezygnuj:

- z narzekania** - bądź wdzięczny innym,
- ze złych sądów** - myśl o innych życzliwie,
- z nadmiernej troski** - zawierz siebie Bogu,
- ze zniechęcenia** - bądź pełen nadziei,
- z zawziętości** - przebaczaj,
- z nienawiści** - odpłacaj dobrem za zło,
- z gniewu** - bądź cierplwszy,
- z małostkowości** - stawaj się dojrzałszy,
- ze smutku** - raduj się każdym dniem,
- z obgadywania** - kontroluj swój język,
- z grzechu** - wracaj szybko do Boga,
- z rezygnowania** - WYTRWAJ!

jak rachunek sumienia i dobrze przeżyta spowiedź. Stanięcie w prawdzie przed Bogiem, uznanie swojej słabości, to szeroko otwarte drzwi przez które wchodzi Jezus ze swoim miłosierdziem.

2. Nie bój się podjąć wielkopostnych postanowień. Wielu ludzi rezygnuje z czegoś na czas Wielkiego Postu. Jest to dla nich normalną praktyką. Wyrzeczenia jednych są większe - trudniejsze, innych być może łatwiejsze. Porównywanie jest tutaj zupełnie bezsensowne. Metoda małych kroków jest często owocniejsza niż stawianie sobie ogromnych i trudnych wymagań. Postanowiłeś czytać Pismo Święte. Nie zaczynaj od czytania po rozdziale, czytaj po zdaniu. Niech to będzie twoje postanowienie. Wierność jest tu ważniejsza niż sukces. Czytanie po zdaniu na pewno przerodzi się w czytanie większych fragmentów. Jeśli postanawiasz czegoś nie robić, z czegoś zrezygnować to podejmij dodatkowe postanowienie – w to zwolnione miejsce wprowadź jakieś dobro. Nie twórz w swoim sercu pustki. Jeśli ograniczysz w czasie Wielkiego Postu oglądanie telewizji lub korzystanie z Internetu, przeznacz ten czas dla swoich bliskich.

3. Chodź na wielkopostne nabożeństwa. Znowu nie jest to coś bardzo odkrywczego, ale sposób praktykowany przez wielu ludzi. Chodzi o uczestnictwo w nabożeństwach Drogi Krzyżowej czy Gorzkich Żali. Rozważanie Drogi Krzyżowej czy śpiew Gorzkich Żali to nic innego jak odkrywanie wielkiej miłości Boga do człowieka, do każdego z nas, które objawiło się w Jezusowej Męce. Cierpienie Jezusa to znak bezinteresownej miłości Boga, który umarł za nas „gdyśmy byli jeszcze grzesznikami”, jak pisze św. Paweł. Dodatkowo poprzez udział w każdej Drodze Krzyżowej, a w Gorzkich Żalach raz w ciągu Wielkiego Postu możemy zyskać odpust zupełny dla siebie, albo ofiarowany za zmarłego.

4. Modlitwa, post, jałmużna. Pisaliśmy o nich wiele w naszej gazetce w czasie zeszłorocznego Wielkiego Postu. Przypomnę tylko najważniejsze myśli. Post, ma obudzić w nas pragnienie, głód, stworzyć pustkę, w którą wejdzie Bóg ze swoją łaską. Modlitwa, to nic innego jak pełne miłości przebywanie z Bogiem. Rozmowa z nim, a więc nie tylko mówienie, ale i słuchanie, co Bóg mówi do nas. Jałmużna, to otwarcie serca na drugiego człowieka. Każdego człowieka – i tego co mieszka daleko od nas, zwłaszcza w krajach dotkniętych głodem, wojną czy nędzą, i co czasem jest trudniejsze, tego, który mieszka blisko nas – członka rodziny, sąsiada, współpracownika. W praktykach tych ważna jest intencja, wewnętrzne nastawienie. Robienie ich na pokaz, niweczy wszelkie dobro, jakie dzięki nim możemy osiągnąć.

5. Nie trać z oczu tego co najważniejsze. Jeśli ci coś nie wyjdzie, złamiesz swoje postanowienie, pamiętaj, że celem nie jest „40 dni bez czegoś tam” Nie. Celem jest przeżycie śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa! Jeśli cokolwiek ci ten cel zasłania – zrezygnuj z tego i to usuń. Zweryfikuj swoje postanowienia. Pomódl się, rozeznaj czego tak naprawdę ci potrzeba. Jeśli Wielki Post będziesz przeżywał w napięciu, jeśli myślisz tylko o tym, kiedy wreszcie będziesz mógł zjeść słodycze, albo co gorsze, czujesz się lepszy tylko dlatego, że ktoś inny nie podjął żadnych wielkopostnych wyrzeczeń – może trzeba z nich zrezygnować. Porównując się z innymi możesz stać się próżny i zgorzkniały, bowiem zawsze znajdziesz gorszych i lepszych od siebie. Pamiętaj, to nie twoje wysiłki są najważniejsze, ale Boża łaska. Jeśli o tym zapomnisz, zamiast owocnie przeżyć Wielki Post, nakarmisz tylko swoją pychę albo pogrążysz się w rozpacz.

Wielki Post jest drogą, która ma nas zaprowadzić do pustego grobu. Ma pomóc nam w tym, byśmy widząc odsunięty kamień i zwinięte płótna leżące wewnątrz pieczary, dali się temu zaskoczyć i uwierzyli, że Pan zmartwychwstał. Nikt nie zabrał jego ciała, nie przeniósł do innego grobu. Chrystus zwyciężył śmierć. Mamy to ogłaszać na dachach. To jest Ewangelia - Dobra Nowina, który mamy przekazywać swoim życiem. (D.E.)

Po co są rekolekcje?

Wielki Post to czas, w którym w przeżywamy parafialne rekolekcje. Kanon 770 Kodeksu Prawa Kanonicznego mówi: „Proboszczowie zgodnie z zarządzeniem biskupa diecezjalnego powinni w pewnych okresach organizować to przepowiadanie, które nazywa się rekolekcjami i świętymi misjami”. Jeżeli Kościół wskazuje jakieś działania jako obowiązek, mówi, że są one bardzo ważne. Możemy więc powiedzieć, że rekolekcje parafialne to jeden z najważniejszych okresów, działań w życiu parafii. Dla wielu ludzi są to jedyne rekolekcje, w jakich uczestniczą w ciągu roku. Mają więc istotny wpływ nie tylko na życie parafii, ale na osobiste życie duchowe każdego człowieka. Rekolekcje wielkopostne to taki szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła. Jest to czas próby, czas lekcji i nauk, kiedy uczymy się roztropności, mądrości ducha i stajemy się lepsi. Czas rekolekcji jest bardzo znanym aktem pokutnym w Kościele od wieków – aktem duchowych ćwiczeń. Dlatego rekolekcje odprawiają wszyscy: papież, biskupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice, małżonkowie, rodzice, dziadkowie, studenci, uczniowie, osoby chore i niepełnosprawne, osoby samotne i rozwiedzione... Kościół naucza i przyciąga wszystkich ludzi rozproszonych na całym świecie.

Żeby zrozumieć, czym są rekolekcje i jak je mamy przeżywać, najlepiej będzie zacząć od tego, skąd się wzięło oznaczające je słowo. A wzięło się ono z języka łacińskiego: od re-colligo oznaczającego „znowu zbierać, przyjmować, odzyskać” (w formie zwrotnej se recoligere oznacza „ochłonać, opamiętać się”) lub też od re-colo - „na nowo uprawiać, znowu się czymś zajmować, przywrócić, jeszcze raz rozważyć”. Doskonałą zachętą do tak

rozumianych rekolekcji mogą się dla nas stać słowa, które w Bożym Imieniu skierował św. Jan Apostoł do Kościoła w Efezie: „Znam twoje czyny: trud i twoją wytrwałość (...). Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twej pierwotnej miłości. Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i pierwsze czyny podejmij!” (Ap 2, 2-5).

Możemy się zastanawiać - dlaczego rekolekcje w naszej parafii rozpoczynają się już w Środę Popielcową? Czy to nie za wcześnie? Skąd taki pomysł, by rekolekcjami rozpoczynać Wielki Post? Odpowiedź jest prosta. Pomysł wziął się ze słuchania ludzi. Kiedy, jeszcze przed podziałem parafii przeżywaliśmy Misje Św., rozpoczynał się Adwent. Wielu parafian dzięki temu inaczej, głębiej przeżyło Adwent, a w konsekwencji i Święta Bożego Narodzenia. Wszechogarniający nas pośpiech wymusza koncentrację na wielu „pilnych” sprawach, powoduje też, że wiele „ważnych” odkładamy na później. A myślenie „jeszcze mam czas” to najczęstsza pokusa współczesnego człowieka. Jeśli nie mam czasu na rekolekcje, to może niewłaściwie poukładałem sobie swoją hierarchię wartości. I tym bardziej rekolekcje są mi potrzebne. Przeszkód może być bardzo wiele, ale im jest ich więcej, tym większe dobro może nas spotkać. Nie dziw się więc, że jeśli chcesz dobra, pojawi się mnóstwo przeszkód. Pamiętaj tylko, że „ten który chce – szuka okazji, ten, który nie chce - wykrętów”.

Współczesny świat generuje bardzo wiele hałasu. Oblicza się, że obecnie ilość informacji, która dociera do człowieka w ciągu jednego dnia, kiedyś docierała do niego w ciągu całego roku. Siłą rzeczy najmocniej docierają do nas informacje najbardziej krzykliwe czy szokujące. A dobro ze swej natury nie jest krzykliwe. Aby je dostrzec i przyjąć całym sercem potrzebujemy chwili ciszy. Tym czasem ciszy są rekolekcje. Najczęściej starając się ocenić przeżycie rekolekcji, pytamy o to, jakie były nauki rekolekcyjne i z jakim skupieniem ich wysłuchaliśmy. Zapominamy jednak o tym, że rekolekcje wyrosły nie z praktyki „słuchania duchowego”, lecz „ćwiczeń duchownych”, zakładają więc nie tylko wysłuchanie nauk, ale własną aktywność, „ćwiczenie się” w życiu chrześcijańskim. Rekolekcje w naszym życiu będą na tyle owocne, na ile sami się w ich przeżycie zaangażujemy, na ile będziemy skłonni na nowo przemyśleć swoją wiarę i zgodnie z zachętą św. Jana „pierwsze czyny podjąć” (por. Ap 2, 5). Rekolekcje więc to także osobista refleksja, poświęcenie więcej czasu na modlitwę - zarówno indywidualną, jak i wspólną, w rodzinie.

Ważne jest, że rekolekcje będziemy przeżywać we wspólnocie parafialnej, a więc z ludźmi, którzy mieszkają obok nas. Nie zastąpią ich rekolekcje wysłuchane w Internecie. Dla naszego duchowego wzrostu potrzebna jest obecność sąsiada, z którym się pokłóciłem, wścibskiej sąsiadki, denerwującego nas szefa, podwładnego czy współpracownika. Niezbędna jest obecność współmałżonka, który godzinami może recytować nasze wady i ułomności. Dlaczego? Bo w te wszystkie relacje musi wejść przebaczenie i prośba o nie. Przebaczenie, które ma źródło w Bogu, który przebacza nam nasze grzechy. Źródło w Jezusie, który nie pamięta naszych grzechów, które wyznaliśmy u krzyża konfesjonału. (D.E.)

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – VI NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Dzisiaj **Światowy Dzień Chorego**, podczas każdej Mszy św. modlimy się szczególnie za **CHORYCH**. Jest to także **pierwszy miesiąc nowenny w intencji Ojczyzny** przygotowujący nas do przeżycia 100-lecia odzyskania niepodległości. **Nabożeństwo o godz. 15.30 w intencji Ojczyzny**. Msza św. o godz. 11.30 w intencji rejonów III i IV.
2. We wtorek, 13 lutego **nabożeństwo fatimskie**, na które zapraszamy całą parafię. Będziemy modlić się na różańcu o potrzebne łaski na czas rekolekcji parafialnych.
3. W tym tygodniu przypada **Środa Popielcowa**. Wraz z tym dniem rozpoczyna się czterdziestodniowy okres Wielkiego Postu, w którym przez **modlitwę, pokutne uczynki i czynną miłość bliźniego** przygotowujemy się do Świąt Wielkanocnych. Okres Wielkiego Postu ma charakter chrzcielny i pokutny, dlatego w tym czasie modlimy się za tych, którzy przygotowują się do chrztu, sami zaś dziękujemy za otrzymaną wiarę na chrzcie świętym. Podkreślamy wartość umartwienia podejmowanego w duchu pobożności i miłości bliźniego.
4. Na balaskach wyłożone **skarbonki wielkopostne Caritas**. Można ją zabrać dla swojej rodziny, by była przypomnieniem o podejmowaniu wyrzeczeń wielkopostnych i pomocy dla bardziej potrzebujących niż my sami.
5. Msze Święte z posypaniem naszych głów popiołem na znak pokuty odprawimy o godz. **8.00; 10.00** i **18.00**. Zachęcamy do liczego uczestnictwa w nich oraz do podjęcia praktyk pokutnych w tym świętym czasie.
6. **W Środę Popielcową** obowiązuje post ścisły tj. powstrzymanie się od pokarmów mięsnych i post (ilościowy). **Wstrzymanie się od pokarmów mięsnych** obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14-ty rok życia, natomiast **post (ilościowy)**, obowiązuje wiernych, którzy ukończyli 18-ty rok życia, a nie rozpoczęli 60-go. Rodzice winni zatroszczyć się, aby również ci, którzy z racji młodszego wieku nie są

związani jeszcze obowiązkiem postu i wstrzemięźliwości, byli wprowadzeni w autentycznego ducha pokuty. Ponadto do postu ścisłego jesteśmy zobowiązani również w Wielki Piątek. Przypominamy także, że we wszystkie piątki roku obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Pamiętajmy także, iż rozpoczynający się okres wielkopostny to tzw. czas zakazany, okres pokutny w Kościele. Powstrzymajmy się więc od zabaw i dyskotek.

7. Dziś rozpoczyna się **Tydzień Trzeźwości**. Zachęcamy do abstynencji i do modlitwy o trzeźwość, za uzależnionych oraz ich rodziny (w nawach bocznych wyłożone teksty Krucjaty Wyzwolenia).
8. Od Środy Popielcowej do I Niedzieli Wielkiego Postu **Kwartalne Dni Modlitw** o ducha pokuty.
9. W **Środę Popielcową** będzie możliwość złożenia ofiary na tacę jako jałmużny Miłosierdzia, przeznaczonej na wyposażenie i działalność znanego nam w Jarosławiu Domu Ulgi w Cierpieniu im św. Jana Pawła II. Za ofiarność i okazane serce bardzo dziękujemy.
10. W **Środę Popielcową** rozpoczną się w naszej parafii **Rekolekcje**. Prowadził je będzie ks. dr hab. Dariusz DZIADOSZ były rektor, a obecnie profesor i wykładowca Pisma Świętego na KUL-u i w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. Zapraszamy do udziału w nabożeństwach – będzie okazją do modlitwy, przemyśleń i przeżycia z Panem Bogiem całego świętego czasu Wielkiego Postu. Prosimy, by żadna rodzina nie zmarnowała tego czasu łaski proponowanego nam przez Pana Boga. Szczegółowy program nabożeństw umieszczony jest także na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej parafii. Prosimy zwrócić uwagę na zmiany godzin Mszy św.
11. W przyszłą niedzielę Msza św. o godz. 11.30 w intencji rejonów V i VI. O godz. **15.15** Gorzkie Żale.
12. Dziękujemy parafianom za sprzątanie kościoła. Prosimy do sprzątania w **sobotę na godz. 19.00** mieszkańców **os. Jagielly blok nr 14. mieszkania od 41 do 60.**

Serdecznie dziękujemy Parafianom za sprzątanie i troskę o piękno naszego kościoła. W sobotę 27 stycznia: Franciszek STRUS; Teresa WRÓBEL; Janina PRZYBYŁA; Jolanta SKOTNI; Tadeusz MAZUR; Stanisław WOŹNIAK; Jolanta ORZECH.

W sobotę 3 lutego: (od godz. 7 do 11 - rozmontowanie szopki, choinek i dekoracji bożonarodzeniowej) Adam WALICKI; Henryk LEJA; Artur SZPUNAR; Kazimierz RZAŚA. Sprzątanie kościoła – Agnieszka SADURSKA; Witold SADURSKI; Edyta SOWA; Filip SOWA; Dominika, Wiktoria i Milena UBERMAN; Iga i Wiktoria SANAKIEWICZ; Józefa DZIADUŚ.

INTENCJE MSZY ŚW. 11/02/2018 - 18/02/2018

11/02/2018 VI Niedziela Zwykła: 08:00 Za parafian; **10:00** Gregorianka za + STEFANA Walca; **11:30** Za rejon III i IV; **16:00** Za + TADEUSZA Michalskiego w 4 rocznicę śmierci

12/02/2018 Poniedziałek: 06:30 - 1.Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; **2.** Za + Eugeniusza i Michała i ++ z Rodziny; **17:00 - 1.** Gregorianka za + STEFANA Walca; **2.** Za + HELENĘ Kokot – (córka)

13/02/2018 Wtorek: 06:30 - 1. Dziękczynna za 30 lat małżeństwa Barbary i Bogdana z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę dla nich i ich dzieci; **2.** Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; **17:00 - 1.** Za + KAZIMIERZA Nowakowskiego; **2.** Za + STANISŁAWĘ Sabatowską – (siostry z róży)

14/02/2018 Środa - ŚRODA POPIELCOWA REKOLEKCJE PARAFIALNE: 08:00 Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; **10:00** ; **18:00 - 1.** Dziękczynna za łaski z okazji 80 urodzin dla Anny z prośbą o Boże bł. i opiekę MB dla Jubilatki i całej rodziny; **2.** Za + KATARZYNE Zachodni

15/02/2018 Czwartek REKOLEKCJE PARAFIALNE: 06:30 Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; **18:00** Za ++ JANA i ANNE Składan

16/02/2018 Piątek REKOLEKCJE PARAFIALNE: 08:00 Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; **18:00** Za + JANA Dorotę

17/02/2018 Sobota REKOLEKCJE PARAFIALNE: 09:00 Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego; **17:00** Za + JANA Dorotę

18/02/2018 I Niedziela Wielkiego Postu REKOLEKCJE PARAFIALNE: 08:00 Za parafian; **10:00**; **11:30** Za rejon V i VI; **16:00** Gregorianka za + LUDWIKA Tomaszewskiego

Gazetka parafialna wydawana staraniem Diakonii Ewangelizacyjnej działającej w parafii.

Zapraszamy do współpracy. Kontakt z redakcją: wnaszejparafii@gmail.com